

[Bouet.]

virkning, som man nu vil foretage, kan ske indenfor dette år. Det er jo klart, at det har sin betydning at få at vide, hvilke erfaringer man har gjort på det ernæringsmæssige område for børnenes vedkommende. Jeg vil også henstille, at man undersøger, hvorledes børnenes indstilling er til den mad, de får. Jeg er ganske klar over, at der med hensyn til vitaminindholdet ikke er noget i vejen, men spørgsmålet er, om maden er sådan, at børnene er glade for den. Jeg har talt med ikke så få skolebørn om denne mad, blandt andet med nogle mig nærtstående børn, som spiste på skolen og kom hjem med deres mad. Så sagde jeg: Hvorfor kommer I dog slæbende hjem med maden? Og så viste de mig maden. Hvad er det, der er på? Ja, det er „Valby Fællede“, sagde de, og jeg indrømmer, den havde også en vis lighed med en afsvedet græsmark. Spørgsmålet er med andre ord, om der ikke går for meget til spilde ved denne skolebespisning. Jeg har også ved at spørge på forskellige skoler fået den opfattelse, at der går meget af maden i skarnkasserne. Jeg tror derfor, at man skal tage spørgsmålet om, hvor stor spildprocenten er, op til undersøgelse.

Et andet spørgsmål, som blev fremdraget i folketinget, er spørgsmålet om, hvorledes sundhedstilstanden er hos de børn, som får et måltid mad om dagen, i sammenligning med sundhedstilstanden hos de børn, som kun får mælk.

Også jeg synes, at det ville være af stor interesse at få undersøgt forholdet med hensyn til sundhedstilstanden hos disse to kategorier af børn.

Endelig er der endnu et spørgsmål. Vi er alle enige om, at det er en god og sundhedsmæssig foranstaltning, at børnene, selv om de ikke går i de klasser, der har ret til at få et måltid mad, kan få et sådant, hvis lægerne beordrer det. Her synes jeg også, det vil være af interesse at få belyst, hvor stor en procent af børnene der henvises af lægerne. Det kan have sin interesse at se, hvor mange børn der i vore skoler er underernærede.

Med disse bemærkninger kan jeg anbefale lovforslaget til hurtig gennemførelse i det høje ting.

Ingeborg Refslund Thomsen: Jeg tror, det vil være rigtigt at forlænge loven 1 år og

ikke 2 år, som det oprindeligt var foreslået. I løbet af det kommende år vil der være fremskaffet et materiale, som vi forhåbentlig kan drage lære af, og vi vil til den tid fordomsfrit kunne se på, hvad der kan fremlægges til belysning af, hvorledes loven har virket. Vi må indtil da fastholde det, vi fandt rimeligt i 1951, at børnene i de 6 første klasser kan bispises i de 6 måneder af året, det er mest påkrævet, og at der gives mælk til børnene i 7. klasse. En skole skal ikke være et folkekøkken. Jeg indrømmer, at det er nemt, det er billigt for en moder, der har nok at gøre og har små husholdningspenge, når skolen overtager en del af arbejdet ved og udgifterne til børnenes måltider, men det er en opgave, som ikke i højere grad må henvises til skolen. Jeg tror nu ikke, hjemmene er så uvidende, at de kun kan belæres gennem skolebespisning om den rette ernæring af deres børn; vi har i dag radio, vi har husholdningsråd, og vi har mange blade, der beskæftiger sig med ernæringsspørgsmål.

Det er vanskeligt at foretage en fornuftig begrænsning af det, det skete i 1951. Vi syntes dengang, at den ordning, der indførtes, var fuldt forsvarlig, og der er hidtil ikke kommet oplysninger, der har kunnet ændre vort standpunkt. Jeg anbefaler at stemme for lovforslaget, som det foreligger.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg har med interesse lyttet til de bemærkninger og synspunkter, der er gjort gældende af ærede medlemmer, og jeg takker for tilslutningen fra alle sider om at ville stemme for lovforslaget ved dets tredje behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Korsgaard): Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Landstingets næste møde afholdes tirsdag den 17. marts kl. 14 med følgende dagsorden:

1) Første behandling af:

Forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks ratifikation af Konvention til Beskyttelse af Menneskerettigheder og grundlæggende Frihedsrettigheder, un-